

PEPPRIN IKHAL

Fuq għatba ta' waħda mid-djar iż-żgħar ta' Nazaret, darba fil-ghodu, kien hemm bil-qeqħda tifel ċkejken, b'żir ma' ġenbu. Kien qiegħed jistenna 'l ommu, li kienet qorbot biex teħles minn tindif il-ġhorfa, biex imur magħha bħal ma dari, hi bil-ġarra u hu biż-żir, fuq il-ġħajnej, iġibu l-ilma.

It-tifel, kif kien bil-qeqħda, beda jħares 'l hawn u 'l hemm, fuq l-imrāġ u l-egħlieqi ta' qrib darhom, fejn kien hemm qatiegħ haxix aħdar u dewwidija fjuri żgħar, bojod, sofor, roża u homor. Kien hemm ukoll hriegi ta' pepprin: pepprin aħmar u pepprin abjad, ixejjjer mar-riħ il-fjuri tiegħi, donnu qiegħed jizfen, fil-ghors ta' xi għarusa. It-tifel qam; halla ż-żir fuq il-ġħatba u mar naqra bghid, u resaq lejn harġa pepprin, u tbaxxa jħares. Kif kien ilu hemm ftit harġet ommu, u kif ratu ġħajnej titlu. “Gesù”, qaltru, “jiena sejra fuq il-ġħajnej; int ġej miegħi, nġibu l-ilma?”

It-tifel dar, u, “Gej māma!” qallilha, u tala' jīgħi, qabad iż-żir minn fuq il-ġħatba u mar jilhaq 'l ommu, u baqa' sejjjer magħha, jimxi ma' ġenbha. “Mā,” qalilha. “x'jgħidulhom dawk il-fjuri ta' hemm, bojod u homor?”

“Liema fjuri, hanini?” saqsietu l-māma.

“Dawk ta' hemm, ara. Hemm minnhom hafna.”

“Eh, iwa. Dawk jghidulhom pēpprin. Jagħmel wiśq minnhom din in-naħha. Dejjem inhāres lejhom jien u għaddejja minn hawn għal fuq il-ġħajnej. U dejjem tiġi f'rasi ħsiba waħda.”

“Xi ħsiba tiġik, mā?

“Kull darba nahseb li mal-aħmar u l-abjad jonqos lewn ieħor, biex itemmu u jkunu lieta. Għax abjad, l-ilma, jixbah lix-xita; aħmar, innar, jixbah lil beraq; jonqos l-ikhal, lewn is-sema, li l-beraq u x-xita jiġu minnu.”

“Tas-sew, mā! Tas-sew, li qiegħda tgħidli. Kemm ikun jixraq, kieku kien hemm il-pepprin ikħal, mal-abjad u l-ahħmar!” U t-tifel dawwar wiċċu lejn l-ġħalqa, miksi ja ġiġi pepprin abjad u aħmar, ixejjjer mal-fewġa l-fjuri tiegħi, donnu jselleml ilu u 'l ommu,

Waslu fuq l-ġħajnej u stennew naqra sa kemm mess lilhom. Meta mes-shom, Mirjam, omm it-tifel, imliet il-ġarra tagħha, imbagħad iż-żir tat-tifel, u għabbietulu fuq kitfu. Hi refgħet il-ġarra tagħha fuq rasha, u tel-qu. It-tifel beda jgħaggel u jagħnejd 'il quddiem, donnu kellu xi ħsieb f'rasi. “Gesù!”, ghajjt titlu minn wara ommu, “il-bieb maqful; ma tistax tidħol. Istennieni fitit hemm, ħalli nagħtik il-muftieħ, jekk int im-ġħaggiel. Hawn hu, hā; ħalli nixħtu n-naħha tiegħek!”

It-tifel dar u ħares lura. “U le, mā! “qalilha.” Issa nhalli ż-żir hada l-bieb, u dahħlu inti!” U kif qal hekk baqa' sejjjer. Wasal ħada bieb id-dar, niżżeż iż-żir minn fuq kitfu, qiegħed fuq il-ġħatba, u telaq.

Niżel fil-wied iż-żgħir ta' hdejhom, resaq lejn harġa pepprin abjad, u qagħad qawqbijiet ma' ġenbhom, u beda jmellsilhom u jkellimhom. “Likkom jgħidulkom pepprin,” qalilhom, “naf, għax qalti ommi.” U l-pepprin kollu ċaqlaq rasu mal-fewġa, donnu ried jgħidlu “Iwa, iwa, iwa!” U t-tifel raġa: “Hawn kotra minn-

kom homor, u kota akbar minnkom bojod; ommi qaltli li intom sbieh, u hi thobb hafna thares lejkom, imma kontu toghġbuha aktar kieku kien hemm fostkom ukoll il-kohol.” U l-pepprin baqa’ dejjem ixejjer rasu b’egħliem ta’ iwa. “Mela issa, jiena rrid, ghax hekk jixraq,” baqa’ jghid it-tifel, “li lwienkom ikunu tlieta: ahmar, abjad u ikħal, u ommi wkoll hekk qaltli, u qaltli sewwa, ghax hi dejjem thares lejkom u titgħaxxaq bikom, meta tgħaddi minn hawn biex timla l-ilma.” U Gesù kif qal hekk, qam u mar f’nofs il-harġa l-bajda, u medd idu u qal lil pepprin l-abjad: “Irrid li minn hawn l’hemm, il-lewnt tagħkom isir ikħal.” U beda jonfoh fuq il-pepprin l-abjad, lil din, u lil dik, in-naha. U man-nifs ta’ Gesù il-pepprin l-abjad beda jieħu l-lewnt kaħlani; u mat-tielet nefha, sar ikħal għal kollo, minn lewnt is-sema!

“Imberkin intom!” qallhom iċ-ċekjen, u fetah idejh għal fuqhom.

“Ibqgħu kohol għal dejjem. Aġħi mlu ż-żerriegħha, u jinbet minnha l-pepprin li jagħmel fjuri kohol, tif-kira tal-ġħażiża ommi!”

U t-tifel qata’ seba’ fjuriet mill-pepprin l-ikħal, u tala’ lejn id-dar jurihom ‘l ommu. Kienet qeqħda hada l-bieb, tiġib il-hwejjeg, minn fuq ħabel marbut mill-hajt tad-dar, għal zokk ta’ sigra. It-tifel resaq. “J’ommi,” qalilha. “Xewqtek maqtugħha! Hawn, ara; pepprin ikħal!”

U Mirjam harset, u stagħġibet, u hadet is-seba’ fjuriet kohol f’idha, u harset lejhom kollha hienja. “Ibni,” qalet lit-tifel, “niżżejk ħajr! Int dejjem tisma’ talbieti.” U bil-pepprin l-ikħal f’idha, għannqet lil binha magħha, u besitu seba’ bewsiet, daqs kemm kienu l-peppriniet kohol li ġebilha; tliet bewsiet fuq haddu l-lemin, tlieta fuq haddu x-xellug, u waħda, tal-ħħar, fuq fommu. U hekk issawwar il-Pepprin l-Ikħal.

GUZA,

IL-WATAR

Darba kien hemm raġel idoqq it-tajjar, u l-mara tiegħu, meta ma kienx jisma’ minnha, kienet tholi il-watar tal-qaws li jdoqq it-tajjar bih, u sawsu b’dak il-watar. Il-ġirien kollha kienu jaħfu b'dan, imma huwa kull meta kienu jsaqsuh, ejjem ċahad, ghax ma kienx irid juri li huwa jibża’ mill-mara. Imma kien wieħed ħabib tiegħu darba li għamel imħatra li jgħiegħlu jgħid is-sewwa.

Stiednu għandu ghall-ġħaxxa, u wara li kielu, lilu u lill-mistednin l-oħra, sid id-dar qagħad idawwarhom il-kmamar. F’kamra minnhom, mas-saqaf kien hemm imdendelin hafna oħtra, ħatar eħxen mill-ieħor. Il-mistednin saqsew lil sid id-dar: “Dawn l-oħra kollha għal fejn qeqħdin hawn?” Wiegħibhom “Dawk qeqħdin hemm biex il-mara ssawwatni bihom. Jekk nagħmel xi htija żgħira, issawwatni bil-ħatar irriqq, jekk ftit akbar, bil-ħatar ftit eħxen, u jekk nagħmel xi htija kbira, issawwatni bil-ħatar l-oħxon nett”. Meta sama’ dan, dak ir-raġel tal-ewwel, rafa’ għajnejh lejn is-sema u qal: “Niżżejk ħajr, ja Allah!” Saqsieh sid id-dar: “Għaliex iżżejt ħajr ‘l Allah? U dak wieġbu: Ghax martek lilek, issawtek bil-ħatar, u marti lili ssawwatni bil-watar!” U hekk sar qawl; meta r-rgiel Misilmin jithaddtu fuq in-nisa tagħhom, jgħidulek: In-nisa xorta wahda kollha kemm huma; meta r-raġel jerħilhom, jekk ma jsawwtuħx bil-watar, isawtuh bil-ħatar!”